Aziz Sangtarash عزیزسنگ تراش

ET LYSENDE VINDU
VED ENDEN AV VEIEN

پنجره ای روشن در انتهای راه

Gjendiktet av Odveig Klyve i samarbeid med

Soudabeh Alishahi og Sheida Sangtarash

ترجمه ادوی کلیوه با همکاری

سودابه علی شاهی و شیدا سنگ تراش

Kalilo

Innhold

Ukjent soldat	s. 4 – 11	سرباز گمنام
Fødselsdag	s. 12 – 19	تولد
Som alltid	s. 20 – 27	همیشه زود
Innvandrer	s. 28 – 41	مهاجر
Regn	s. 42 – 45	**باران**
Internasjonal tigger	s. 46 – 55	گدای جهانی
Jeg drar ikke langt	s. 56 – 61	جای دوری نمی روم
Bekken	s. 62 – 63	جویبار
Høst	s. 64 – 65	پاییز
Før ild	s. 66 – 67	پیش از آتش
Et godt menneske	s. 68 – 71	چه ادم خوبی
Kanskje	s. 72 – 75	شاید غروب بیایم
Historien er full av	s. 76 – 81	تاریخی پر از کلاغها
Vind	s. 82 – 83	باد
La kjærligheten	s. 84 – 85	بگذار عشق بیاید
Glemsel	s. 86 – 93	فراموشی
Smilende vegger	s. 94 – 103	دیوارهای خندان
I dag	s. 104 – 109	امروز

JEG DRAR IKKE LANGT

Det kommer ikke tilbake
dette livet
og kanskje kommer ingen tilbake
Men det finnes noe som ligner overalt
Regn kan ligne på regn
snø på snø
blad på blad
ord på ord
liv på død
En slik overflod av alt som ligner
gjør det lett å ta feil
En slik overflod gjør meg bekymret

Så mørk er denne bekymringen
Et menneske som ikke er født mange ganger
kan ikke gå seg vill mange ganger

Jeg ser ikke på veiene
Jeg trekker gardinene sammen og sitter stille
slik at alt som ligner blir borte

جای دوری نمی روم

دوباره نمی آید
این زندگی
شاید هیچکس دوباره نیاید
اما شباهتی هست همین اطراف
مثل شباهت باران و باران
برف و برف
برگ وبرگ
حرف وحرف
زندگی ومرگ
شباهت ها به همین فراوانی است
که اشتباه فراوان است
دلواپسم که هیچکس مراقب فراوانی نیست

دلواپسی چه تاریک است
آدم که چند بار بدنیا نمی آید
که چند جور گم شود

به راهها نگاه نمی کنم
پرده را بکشم و بنشینم
که هیچ شباهتی وجود نداشته باشد

Mennesker ligner så lett på hverandre
Blad ligner så lett på et annet blad
Somrene kommer så fort
passerer så fort
og
ordene blir værende usagte
ugjort arbeid blir værende på skrivebordet
Jeg er ikke sliten
Jeg tenker så lett
at jeg blir usynlig
Jeg går ikke langt
Jeg vil komme med sommeren til deg
Jeg vil kaste høsten i gatene
Jeg vet at
ingenting blir som det var
Men
jeg
vil vandre omkring
i nærheten
Av og til vil du huske
et navn
et smil
et minne

آدم چه زود شبیه آدم می شود
چه زود شبیه برگ
تابستان ها چه زود می آیند
چه زود می روند
و
حرفهای نگفته می مانند
کارهای نکرده روی میز می ماند
خسته نیستم
 به همین سادگی که فکر می کنم
تاریک می شوم
اما جای دوری نمی روم
با تابستانهای تو می آیم
پاییزها را به کوچه می ریزم
می دانم که هیچ چیز
دوباره به اول نمی رسد
و
من
تنها همین اطراف پرسه می زنم
دور و بر شما
گاه چیزی بیادتان می آید
نامی
تبسمی
 یادی

Jeg vil tenne et lys for deg
som usagte ord
når blikk møtes
som sukk
Jeg drar ikke langt
Jeg vil vandre omkring her
som regn
som snø
som blad
Kaste høsten inn i gatene
være under de nakne trærne
som tørre og våte blad
Hauger av gult og lilla
av og til dampende

Kanskje ingen kommer tilbake
men det kan ligne
slik regn ligner på regn

شمعی برایتان روشن می کنم
شبیه حرفهای نگفته
وقتی که چشمها به هم نگاه می کنند
شبیه آه
جای دوری نمی روم
همین اطراف پرسه می زنم
شبیه باران
شبیه برف
شبیه برگ
پاییزها به کوچه می ریزم
پای همین درختهای
عریان خشک و خیس
ارغوان نشسته ام کپه کپه زرد و
گاهی دود می شوم

شاید هیچکس دوباره نیاید
اما شباهتی هست
مثل شباهت باران و باران

Aziz Sangtarash er poet, novelleforfatter, og redaktør. Han ble født i Abadan i Iran i 1954, og studerte litteratur ved Universitetet i Teheran. Forfølgelse og fengsling forhindret Sangtarash fra å fullføre studiene og arbeidene hans ble sensurert av iranske myndigheter. Han var fribyforfatter i Oslo fra 2003-2005, og bor nå i Oslo.

Sangtarash har skrevet novellesamlingen «Aldri mer» som ble publisert i Iran i 1998. Han har også skrevet en rekke teaterstykker.

عزیز سنگ‌تراش شاعر، داستان‌نویس و ویراستار است. وی در آبادانِ ایران 1333 زاده شد و در دانشگاه تهران به تحصیل در رشتهٔ ادبیات پرداخت. به‌سبب پیگرد و زندانی‌شدن، از اتمام تحصیلات خود بازماند و آثارش از سوی مقامات ایرانی مورد سانسور قرار گرفت. او در فاصلهٔ سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۵ به‌عنوان نویسندهٔ مهمان (شهر پناه) در اسلو پذیرفته شدو اکنون ساکن اسلو است. مجموعه‌داستان «دیگر هیچ وقت » از آثار اوست که در سال ۱۹۹۸ در ایران منتشر شد. وی همچنین نمایشنامه‌های متعددی تألیف کرده است